

SK-3/1

Kolekto Hispana

Primeras lecciones de ESPERANTO

POR

TH. CART

Profesor del Liceo de Enrique IV y de la Escuela libre de Ciencias políticas

TRADUCIDA AL ESPAÑOL CON LA APROBACIÓN DEL AUTOR

FOR

ANTONIO LÓPEZ Y VILLANUEVA

Academico de la Lengua internacional
y Vicepresidente de la Sociedad Española p. p. « Esperanto ».

~~~~~  
7ª EDICIÓN  
~~~~~

PARIS

LIBRAIRIE HACHETTE ET Cie

79, BOULEVARD SAINT-GERMAIN, 79

Bohemujo : F. TOPIC, 11, Ferdinandova, PRAHA. — **Brazilio** : F. ALVES Y C^a, 166, rua do Ouvidor, RIO DE JANEIRO. — **Danujo** : HÖST & SÖN, Bredgade 35, KJÖBENHAVN. — **Germanujo** : MÖLLER & BOREL, Lindenstr. 18-19, BERLIN. — **Granda Britujo** : THE BRITISH ESPERANTO ASSOCIATION, Museum Station Buildings, 133-6, High Holborn, LONDON W. C. — **Hispanujo** : Hijos de J. ESPASA, 579, Calle de las Cortes, JOHANO ROSALS, Puerta Ferrisa, 30, BARCELONA. — **Hungarujo** : L. KÓKAI, IV., Károly-u. 1., BUDAPEST. — **Italujo** : R. GIUSTI, 53, via Vittorio Emanuele, LIVORNO. — **Polujo** : M. ARCT, 53, Nowy Swiat, WARSZAWA. — **Rumanujo** : CAROL P. SEGAL, Calea Victoriei, 76, BUCURESTI. — **Rusujo** : LIBREJO ESPERANTO, 26, Tverskaja, MOSKVA. — **Svedujo** : C. E. FRITZ, Fredsgatan, STOCKHOLM. — **Svisujo** : UNIVERSALA ESPERANTIA LIBREJO, 10, rue de la Bourse, GENÈVE. — **Usono** : AMERICAN ESPERANTIST Co, 607 15th St., WASHINGTON, D. C.

5029

ALPHABETO BRAILLE*

(Relieve.)

⠁ (1) ⠃ (2) ⠉ (3) ⠑ ⠔ (4) ⠅ (5)

⠋ (6) ⠗ (7) ⠗ ⠕ (8) ⠕ ⠇ (9)

⠊ (0) ⠊ ⠋ ⠌ ⠍ ⠎

⠏ ⠑ ⠕ ⠖ ⠗ ⠘

⠙ ⠙ ⠚ ⠛

* Las páginas 9 à 20 del *Ekzercaro* y la parte esperanto del *Vocabulario*, existen impresas en escritura Braille. — *Lingvo internacia* 33, rue Lacépède, Paris. — Precio : 2 fr.

Donacita de: Carmen Alba
Nov. 2012

16x2012 hef006205ca

Primeras lecciones
DE ESPERANTO

POR

TH. CART

Profesor del Liceo de Enrique IV y de la Escuela libre de Ciencias políticas

TRADUCIDA AL ESPAÑOL CON LA APROBACIÓN DEL AUTOR

POR

ANTONIO LÓPEZ Y VILLANUEVA

Academico de la Lengua internacional
y Vicepresidente de la Sociedad Española p. p. « Esperanto ».

PARÍS

LIBRERÍA DE HACHETTE Y C^{ia}

79, BOULEVARD SAINT-GERMAIN, 79

1912

Los derechos reservados.

REPOSICIÓN FONÉTICA
SÍMBOLOS QUE REBELLEN
J. M. MUÑOZ

FEDERACION
ESPAÑOLA
DE ESPERANTO
HISPANA ESPERANTO-FEDERACIO

AL

EMINENTA OKULISTO

D^{ro} GALEZOWSKI

TIUN ĈI LIBRETON DEDIĈAS

Dankema patro,

TH. CART.

PREFACIO

Muchas han sido las tentativas que se han hecho para conseguir el verdadero *desideratum* de la humanidad : una lengua común, un idioma internacional ; pero ninguna prevaleció, hasta hoy que, con la aparición del Esperanto, podemos decir que se alcanzó el fruto apetecido.

EL ESPERANTO ha sido inventado por un médico de Varsovia, el Doctor Zamenhof que lo dió á conocer en 1887.

Esta lengua artificial maravillosa tiene las ventajas de una lengua natural sin presentar los inconvenientes, las dificultades de éstas : es harmoniosa, flexible ; rica y susceptible de todos los matices ; se presta admirablemente á todos los usos, tanto á la traducción de obras literarias como á la correspondencia comercial. Se aprende en algunas semanas, y á causa de su vocabulario, es verdaderamente internacional, adaptándose á todas las sintaxis, siendo igualmente fácil para todos los pueblos de la Europa civilizada.

Su carácter de neutralidad absoluta, su simplicidad, y así mismo su elegancia, aseguran su triunfo próximo como lengua auxiliar destinada á servir á todos los pueblos al lado de la lengua patria, en sus relaciones internacionales.

Hombres eminentes tales como el gran escritor Tolstoï, el sabio filólogo Max Müller, el lingüista americano Henry Philipps, le han prestado su decidida aprobación.

La Francia, siempre celosa por los adelantos y el progreso de la humanidad, fundó una poderosa Sociedad de propagación y numerosos grupos entre cuyos miembros

se cuentan los hombres más ilustres de nuestra vecina república.

Médicos, jurisconsultos, filósofos, matemáticos, filólogos, pedagogos, músicos, pintores, todos los ramos del saber humano, tienen digna representación en Francia con Cart, Bourlet, Boirac, Beaufront, Trompeter, Merri, Fruictier, Menu de Menil y tantos otros, como propagadores de la hermosa creación del sabio médico polaco.

Tan extendido se halla este idioma por el mundo entero que ya se hace indispensable á los viajeros y comerciantes para sus relaciones con los países del Norte.

En la actualidad hay muchos periódicos mensuales esperantistas : en Francia, *L'Esperantiste*; en España, *El Esperanto* y *Suno Hispana*, en Francia y Hungría, *Lingvo internacia*; en Italia, *L'Esperantista*; en Belgica, *La Belga Sonorilo*; en Holanda, la *Holanda Pioniro*; et Bulgaria, *Randiranto*; *Ĉesky Esperantist*; en Austria y Bohemia, etc., etc.,

∴

Estas *Primeras Lecciones*, no son sino un resumen de *El Esperanto en diez lecciones* de Th. Cart y M. Pagnier (París, Hachette); la Gramática es completa, los ejercicios son menos numerosos. Están destinadas al público en general; pero el autor se ha esforzado en llenar los deseos de los infelices ciegos que aprenden el Esperanto en los diversos países. Por lo tanto, si de la disposición ó traducción de esta materia, resultara alguna pequeña deficiencia, se perdonará ciertamente.

I. GRAMÁTICA ESPERANTO

ALFABETO

LETRAS	PRONUNCIACIÓN	NOMBRE	LETRAS	PRONUNCIACIÓN	NOMBRE
a	a	a	k	c (casa)	ko
b	b (baile)	bo	l	l (lema)	lo
c	ts voz francesa (tsar)	co	m	m (mesa)	mo
ĉ	ch (choza)	ĉo	n	n (nido)	no
d	d (dátil)	do	o	o larga (oo)	o
e	e (eso)	e	p	p (paso)	po
f	f (forma)	fo	r	r (reir)	ro
g	g (goma)	go	s	s silb. frances. (sifflant)	so
ĝ	dy voz francesa (adjutant)	ĝo	ŝ	ch francesa en la voz (chat)	ŝo
h	h (aspirada ligeramente)	ho	t	t (tierra)	to
ĥ	j (jarabe)	ĥo	u	u larga (uu)	u
i	i (isla)	i	ŭ	u (causa)	ŭo
j	y (yema)	jo	v	v (votar)	vo
ĵ	j francesa en la voz (jour)	ĵo	z	z francesa, en la voz (zero)	zĉ

NOTAS

Todas las letras conservan siempre el sonido alfabético. Las letras j y ŭ forman una sola sílaba con la vocal precedente.

La letra h por lo regular sólo se encuentra en los nombres propios.

ACENTO TÓNICO

El acento tónico, ó sea, la elevación del tono de la voz, se apoya ó recae sobre la penúltima sílaba de la palabra. Por lo tanto en Esperanto no existen las dicciones *agudas* ni *esdrújulas*; todas son *breves*. Ejem. : *pa-tro* (padre), *pa-troj* (padres, 2 sílabas), *so-i-fo* (sed, 3 sílabas), *laŭ-di* (alabar, 2 sílabas).

GRAMÁTICA (Gramatiko).

ARTÍCULO

§ 1 (6)*. El artículo determinativo es siempre : *la*, cualquiera que sea el género y el número : *la patro* (el padre), *la patrinoj* (las madres).

La, puede ser reemplazado por *l'* cuando siga á una preposición que termine en vocal.

Los nombres propios no toman el artículo.

§ 2. El artículo indefinido no existe : *patro* (padre ó un padre), *patrinoj* (madres ó unas madres).

SUBSTANTIVO

§ 3 (7). El sustantivo se caracteriza con la terminación *o*, cualquiera que sea el género : *patro*, *patrino*.

§ 4 (8). El plural se forma con la adición de una *j*, que en nada altera el acento, ni modifica el sonido de la *o* : *patroj*, *patrinoj*.

§ 5 (14). El complemento directo (cuestión á quien, cuando persona, **que** cuando cosa detrás de un verbo transitivo), se pone en acusativo. Este se indica añadiendo una *n* al nominativo singular ó plural : *patron*, *patrinojn*.

§ 6 (18). Se pone en acusativo además del complemento directo, el nombre del lugar hacia donde uno va ó se encamina, la fecha, el complemento que indica la duración de la acción, la medida y el precio, v. g. : *mi iras Parizon* (voy á París); *la dekan de Marto* (el 10 de Marzo); *mi restas tri tagojn* (quedo tres días); *tio kostas ses francojn* (esto cuesta seis francos).

ADJETIVO

§ 7 (9). El adjetivo es caracterizado por la terminación *a* (plural *aj*, acus. *an*, *ajn*), cualquiera que sea el género : *patra* (paterno, paternal), *patrinaj* (maternos, maternas).

§ 8 (26). El comparativo del adjetivo (ó del adverbio), se forma con las partículas **pli... ol** (más... que), **malpli... ol** (menos... que) **tiel... kiel** (tanto ó tan... como) : *mi frato estas pli granda ol mi* (mi hermano es mayor que yo); *mi frato kuras tiel rapida, kiel mi* (mi hermano corre tan rápido como yo ó tan rápidamente como yo).

§ 9 (27, 28). El superlativo relativo se da á conocer por las palabras **la plej... el** (el más... de). *Paŭlo estas la plej granda el miaj fratoj* (Pablo es el mayor de mis hermanos).

* La cifra encerrada en un paréntesis se refiere á los párrafos de *El Esperanto en diez lecciones*, París, Hachette.

El superlativo absoluto se forma anteponiendo al adjetivo la partícula *tre* (muy) : *li kuras tre rapide* (él corre muy rápidamente ó muy deprisa).

PRONOMBRES Y ADJETIVOS DEFINIDOS

§ 10 (12). Los pronombres personales son : *mi* (yo), *vi* (tú), *li* (él), *ŝi* (ella), *ĝi* (él, ella) pronombre neutro; sólo se refiere á animales ó á cosas ó bien á personas ó animales cuyo sexo no se determina.

Plural : *ni* (nosotros, -as); *vi* (vosotros, -as); *ili* (ellos, ellas).

El pronombre reflexivo siempre se refiere al sujeto de la proposición donde él figura y se traduce por *si* (si).

§ 11 (14). El acusativo se forma con la adición de la *n* que caracteriza este caso : *min*, *vin*, etc.

§ 12 (13). Los pronombres y los adjetivos posesivos resultan de los pronombres personales terminándolos en *a* : *mia*; *via*; *lia*; *ŝia*; *ĝia*; *nia*; *via*; *ilia*, y el reflexivo *sia*.

§ 13 (13 N B.). El posesivo reflexivo *sia*, no se emplea sino delante del objeto complemento poseído por el sujeto de la proposición, sea el que fuere el género de dicho sujeto, y jamás delante del sujeto mismo : *La patro estas kun sia filo kaj siaj amikoj* (el padre está con su hijo y sus amigos), el hijo del padre y los amigos del padre. *La patro estas kun sia filo kaj liaj amikoj* (el padre está con su hijo y sus amigos), el hijo del padre y los amigos del hijo.

§ 14 (30). Características de los determinativos : *u* (individualidad); *o* (pron. neutro); *a* (calificación); *es* (posesión).

Indefinidos : *iu* (alguien, alguno, -a), *io* (algo, alguna cosa), *ia* (alguno, -a, cierto, -a), *ies* (de alguien, de alguno, -a).

Interrogativos y relativos : *kiu* (que, quien, el cual); *kio* (que, lo que, lo cual); *kia* (que, cual); *kies* (de quien, cuyo, -a, cuyos, -as).

Demostrativos : *tiu*, *tiu ĉi* (ese, aquel, este); *tio* (eso, aquello); *tia* (tal); *ties* (de un tal).

Distributivos y colectivos : *ĉiu* (cada, cada uno, todo); *ĉio* (todo); *ĉia* (cada); *ĉies* (de cada uno á cada uno).

Negativos : *neniu* (ninguno, nadie), *nenio* (nada, ninguna cosa); *nenia* (ninguno, -a); *nenies* (de nadie, de ninguno).

§ 15 (31). Otros pronombres : *alia* (otro, -a), *cetera* (distinto, diferente, sobrante), *kelka* ó *kelke da* (algún, -a, algo de), *multa* ó *multe da* (mucho, -a, mucho de), *malmulte* ó *malmulte da* (poco, -a, poco de), *tuta* (todo entero), *kiu ajn* (quien sea, el que quiera que sea, quien fuere). etc.

NOMBRES NUMERALES

§ 16. Los numerales cardinales indeclinables son : *unu* (pl. unuj); *du*, 2; *tri*, 3; *kvar*, 4; *kvin*, 5; *ses*, 6; *sep*, 7;

ok, 8; *naŭ*, 9; *dek*, 10; *dekunu*, 11...; *dudek*, 20; *tridek*, 30...; *cent*, 100...; *mil*, 1000; *dumil*, 2 000.

§ 17 (16). Del numeral cardinal se forma el sustantivo agregándole una *o*; *unu* (unidad), *dekduo* (docena); el adjetivo ordinal, con una *a*: *unua* (primero, -a), *centa* (centésimo, -a); el adverbio con una *e*: *unue* (primeramente), *sepe* (en séptimo lugar).

§ 18 (17). Los numerales fraccionarios son caracterizados por el sufijo *on*: *duono* (mitad), *kvar dekduonoj* (cuatro duodécimos ó cuatro doce avos); los múltiplos, por *obl*: *triobla* (triple); los colectivos, por *op*: *kvarope* (á cuatro, de á cuatro).

VERBO

§ 19 (11). No tiene más que una sola forma para cada tiempo, cualquiera que sea el número y la persona.

§ 20^a (11, 19). El infinitivo presente es caracterizado por la terminación *i*: *ami* (amar); el indicativo presente, por *as*: *mi amas* (yo amo).

§ 20^b (19). El indicativo pasado, termina en *is*: *vi amis* (tú amabas, amaste, has amado; vosotros amásteis, V. ó VV. amaron, etc.); el futuro acaba en *os*: *li, ŝi, ĝi amos* (él, ella amará); el condicional, en *us*: *ni amus* (nosotros amaríamos); el imper-subjuntivo, en *u*: *amu* (amad, ama tú, amen VV.), *ni amu* (amemos).

§ 21 (19). El participio presente activo es caracterizado por la terminación *anta*: *amanta* (que ama); el participio pasado activo, por *inta*: *aminta* (que amaba, que ha amado, que amó); el participio futuro activo, por *onta*: *amonta* (que amará, que deberá amar).

El participio presente pasivo, por *ata*: *amata* (que es amado); el participio pasado pasivo, por *ita*: *amita* (que fué ó ha sido amado); el participio futuro pasivo, por *ota*: *amota* (que será, que deberá ser amado).

§ 22 (37). Los tiempos compuestos de la activa se forma con el auxilio del verbo ser = *esti*, unico auxiliar en Esperanto, al cual se le une el participio activo adecuado: *esti aminta* (haber amado); *mi estas aminta* (yo soy habiendo amado ó yo he amado.*); *vi estis aminta* (tu habíste ó habías amado**); *li estos aminta* (el abrá amado); *ni estus amintaj* (nosotros hubieramos, habriamos ó hubiesemos amado); *ke ili estu amintaj* (que hayan amado); *mi estas venonta* (yo soy que deberé venir, yo voy á venir).

* Se emplea raramente; el pasado en *is* satisface bien la idea.

** También se usa poco; el pasado en *is* igualmente reemplaza á este tiempo compuesto, salvo el caso de anterioridad con relación á otro hecho ó acción, también pasado.

§ 23 (20). Los tiempos del la voz pasiva se forman con el auxilio del verbo *esti*, al que acompaña el participio pasivo en su tiempo correspondiente : *mi estas amata* (yo soy amado); *mi estas amita* (yo he sido amado); *la domo estas konstruila* (la casa ha sido construida, se construyó; podemos amueblarla).

§ 24 (21). Las partículas *por* ó *de* que preceden al complemento en la pasiva, se traducen por la preposición *de* : *la domo estas konstruata de mia frato* (la casa es construida por mi hermano).

§ 25 (38). El participio (sobre todo el activo), y el adjetivo, se emplean muy amenudo en forma adverbial, cuando no depende de ningún nombre ó pronombre con el cual pueda concordar : *kantante, si ĉarmis lin* (cantando, ella lo entusiasmó); *estas malvarme* (hace frío); *estas necese, ke li venu* (es necesario que él venga).

ADVERBIO

§ 26 (40). El adverbio se caracteriza por la terminación *e* : *patre* (paternalmente).

§ 27 (32). Características de los principales adverbios conjuntivos : *e* (lugar), *am* (tiempo), *el* (manera), *al* (causa ó motivo), *om* (cantidad).

Indefinidos : *ie* (en cualquier parte), *iam* (un día), *iel* (de cualquier modo ó manera), *iul* (por cualquier causa ó motivo), *iom* (un poco, algún tanto).

Interrogativos y relativos : *kie* (dónde), *kiam* (cuándo), *kiel* (cómo), *kial* (por qué), *kiom* (cuánto).

Demostrativos : *tie* (allí), *tiam* (entonces), *tiel* (así), *tial* (por eso), *tiom* (tanto).

Distributivos y colectivos : *ĉie* (en todas partes), *ĉiam* (siempre), *ĉiel* (de todos modos ó maneras), *ĉial* (por todas razones ó motivos), *ĉiom* (el todo).

Negativos : *nenie* (en ninguna parte), *neniam* (nunca), *neniel* (de ninguna manera), *nenial* (por ningún motivo), *neniom* (nada del todo).

§ 28 (33). Otros adverbios : *supre* (en lo alto, encima), *malsupre* (debajo), *tuj* (enseguida), *fus* (al instante), *jam* (ya), *preskaŭ* (casi), *precipe* (principalmente, sobre todo), *sufiĉe* (bastante), *tro* (demasiado), *jen... jen* (ya... ya, sea... sea), *ju pli... despli* (cuanto más... tanto más).

PREPOSICIÓN

§ 29 (22). Las principales preposiciones son : *al* (á, hacia); *en* (en), *el* (de, de entre), *ekster* (fuera de), *super* (sobre, pero sin tocar), *sur* (sobre, pero tocando), *sub* (bajo).

antaü (ante, delante), *post* (después, detrás), *apud* (junto á), *ce* (á, en, en casa de), *inter* (entre), *cirkaü* (al rededor de), *kontraü* (contra), *gis* (hasta), *anstataü* (en vez de, en lugar de), *tra* (á través de), *trans* (al lado allá, al lado opuesto), *kun* (con), *sen* (sin), *per* (por medio de), *pri* (sobre, tocante á), *por* (para), *pro* (por, á causa de), *de* (de), *da* (de, después de un nombre que exprese cantidad bien sea en peso, longitud, volumen, superficie, capacidad, etc.), *laü* (según), *malgraü* (á despecho de, á pesar de), *dum* (mientras, durante), *preter* (además), *krom* (excepto, á parte de).

§ 30 (23). Las preposiciones son en general seguidas del nominativo : *mi diras al mia patro* (yo digo á mi padre).

§ 31 (24). No obstante, para marcar el movimiento hacia, cuando la preposición no lo satisface por sí misma, se pone en acusativo el complemento de la preposición : *la birdo flugas en la ĉambro* (el pájaro vuela á la habitación ó hacia la habitación, entra allí); *gi flugas nun en la ĉambro* (él vuela ahora en la habitación, él está allí).

§ 32 (24 Nota). Las preposiciones *al* y *gis*, indican por sí mismas el movimiento hacia, y son siempre seguidas del nominativo : *mi iras al la fonto* (yo voy á la fuente).

§ 33 (25). La elección de la preposición adecuada, suele ser algo difícil. Cuando ninguna de ellas satisfaga exactamente la idea, échese mano de la preposición general *je* v. g. : *Je kioma horo li venos?* (¿á qué hora vendrá?); — *li venos je la deka horo* (vendrá á las diez).

CONJUNCIÓN

§ 34 (34). Las principales conjunciones de subordinación son : *ke* (que), *se* (si, condicional), *gis* (hasta lo que), *ĉu* (si, dubitativa, interrogación indirecta), *ĉar* (porque, puesto que), *tial ke* (porque), *por ke* (para que), *kvankam* (aunque, sin embargo), *kvazaü* (como si), *tuj kiam* (tan pronto como), *laü tio se* (según que), *antaü ol* (antes de), *anstataü* (en lugar de), *se ne ke* ó *esceptinte ke* (á menos que), etc.

§ 35 (35). Las conjunciones son regularmente seguidas del indicativo cuando el hecho es presentado como cierto : *kvankam li estas malsana* (aunque está enfermo); del condicional cuando hay suposición ó condición : *se vi estus malsana, mi irus al vi* (si V. estuviera enfermo, yo iría con V.) (ó á su casa de V.); del subjuntivo, si la proposición envuelve una idea determinada marcando la necesidad ó el mando : *ordonu ke li venu* (ordenad que venga), *estas necese ke li venu* (es necesario que venga).

§ 36 (36). *Antaü ol*, *anstataü* y *por*, son regularmente

seguidas del infinitivo; *se*, cuando hay un condicional en la proposición principal (ó más claro, un imperfecto de subjuntivo español), es seguida siempre del condicional, *por ke*, precede al subjuntivo, esto es, exige que le siga el subjuntivo.

AFIJOS

PREFIJOS

§ 37. **Mal**, indica lo contrario : *feliča* (feliz), *malfeliča* (desgraciado), *granda* (grande), *malgranda* (pequeño).

bo, parentesco resultante del matrimonio : *frato* (hermano), *bofrato* (cuñado).

ge, unión de los dos sexos : *gefratoj* (hermano y hermana, hermanos y hermanas).

dis, separación, dispersión : *semi* (sembrar), *dissemi* (diseminar).

ek, acción momentánea ó que empieza : *ekdormi* (empezar á dormir), *ekkrii* (exclamar, gritar de pronto).

re, repetición, obrar de nuevo : *revivi* (revivir, volver á vivir, resucitar), *reveni* (volver á venir), *redoni* (devolver).

SUFIJOS

§ 38. **In(o)**, marca el femenino, la hembra : *patro* (padre), *patrino* (madre), *hundo* (perro), *hundino* (perra).

et(o), diminutivo : *knabo* (muchacho), *knabino* (muchacha), *flugj* (volar), *flugeti* (voletear).

eg(o), aumentativo : *pluvo* (lluvia), *pluvego* (diluvio), *plori* (llorar), *ploregi* (sollozar).

an(o), habitante partidario : *Parizano* (Parisien), *kristano* (cristiano).

aĵ(o), cosa que tiene una cualidad, idea concreta : *mola* (blando), *molaĵo* (cosa blanda, parte blanda de una fruta por ejemplo), *amiko* (amigo), *amikaĵo* (acto de amistad), *amikaĵoj* (amistades).

ec(o), cualidad constitutiva, estado, idea abstracta : *moleco* (blandura), *amikeco* (amistad).

id(o), hijo, descendiente de : *ĉevalo* (caballo), *ĉevalido* (potro).

ar(o), reunión, colección : *arbo* (árbol), *arbaro* (arboleda, bosque, monte, selva).

ej(o), lugar afecto á : *preĝi* (orar, rezar), *preĝejo* (iglesia).

er(o), elemento, fragmento : *hajlo* (granizo), *hajlcero* (piedra de granizo), *greno* (trigo, la planta), *grenero* (grano de trigo).

estr(o), jefe : *sipo* (buque), *sipestro* (capitán de buque).
ist(o), profesión : *boto* (bota, calzado), *botisto* (zapatero),
kuraci (curar), *kuracisto* (médico).

il(o), instrumento, útil : *kudri* (coser), *kudrilo* (aguja).
ing(o), objeto en el cual se introduce alguna cosa :
plumo (pluma), *plumingo* (portaplumas).

uj(o), que contiene, que lleva : *supo* (sopa), *supujo*
(sopera), *pomo* (manzana), *pomujo* (manzano).

ul(o), el ser caracterizado por : *juna* (joven), *junulo* (un
joven).

ad(o, i), acción duradera, continuada : *tranĉi* (cortar),
tranĉadi (acción prolongada de cortar), *pafo* (disparo de
fusil ú otra arma), *paŝado* (fusileo, acción de disparar
muchos fusiles, carabinas, etc.).

ig(i), hacer, volver : *sidi* (estar sentado), *sidigi* (sentar,
hacer sentar), *fianĉo* (novio), *fianĉigi* (desposar).

iĝ(i), hacerse, volverse, tornarse : (sirve muy amenudo
para traducir el verbo pronominal) : *sidigi* (sentarse, tor-
narse sentado), *fianĉigi* (desposarse).

em(a), inclinado á : *kredi* (creer), *kredema* (crédulo),
mensogi (mentir), *mensogema* (embustero).

ebl(a), posible : *kredebla* (creible, que se puede creer),
legebla (legible, que se puede leer).

ind(a), digno de : *kredinda* (digno de fé), *bedaŭri* (sentir,
tener sentimiento), *bedaŭrinde* (desgraciadamente).

ĉj (masculino), **nĵ** (femenido) puestos entre las letras
mediales de un nombre propio, forman un diminutivo
de cariño : *Peĉjo* (Perico, Periquito), *Manjo* (Mariquita,
Mariquitica).

PUNTUACIÓN. — Toda proposición debe ser separada por
un signo de puntuación : habrá pues, siempre un signo
puntuativo delante de un pronombre relativo ó de una
conjunción de subordinación.

ADVERTENCIA

Antes de traducir cada una de las lecciones que siguen,
el discípulo deberá aprender bien los párrafos del texto
gramatical que á ellas conciernen, y los de los prefijos
y sufijos. Dichos párrafos se hallan indicados al principio
de cada lección.

Además, para el ejercicio de traducción, havá uso del
Vocabulario que va al final del libro, y de los ejemplos
intercalados en la 1ª parte. — *N. del T.*

II. EKZERCARO

EKZERCO DE LEGADO

Alfabeto : P. 1.

LITEROJ

a e i o u
b c d f g h k l
m n p r s t v z
ĉ ĝ ĥ ĵ ŝ
j ŭ

LETERO

Ĵaŭdon, la unuan de marto.

Kara amiko,

Mi prezentas al mi kian vizaĝon vi faros post la ricevo de mia letero. Vi rigardos la subskribon kaj ekkrios : ĉu li perdis la saĝon? En kia lingvo li skribis? Ho! trankviliĝu, mia kara, senŝerce mia saĝo, kiel mi almenaŭ kredas, estas tute en ordo....

Kun kora saluto mi restas via

Ahilo N.

Gramatiko : §§ 1, 2, 3, 4, 7, 19, 20^a, 26.

Prefiksoj : Mal, bo, ge (§ 37). — *Sufikso* : ino (§ 38).

VORTFARADO

Avino, gepatroj, bofilino, virino, edzino, malgrande, fianĉino, maljuna, malbona, filino, fratine, edza, sinjorino, geavoj, malbela, kokino, malvarma, katino, bofilo, bopatro, nepino, kuzino, bovino, servistino, fraŭlino, malgaja, onklino, fila, malkara.

EKZERCO

La onklino legas kaj la nevinoj kuras kun la junaj knaboj en la vilaĝo. — Edzo kaj edzino estas geedzoj. — Ĉu la filino de la najbaro estas granda? Jes, sinjoro, sed la filino de la servisto estas malgranda kaj malbela. — Ĉu la feliĉaj gefianĉoj estas ankoraŭ en la ĝardeno de la maljuna kuzo? Ne, sinjorino, la fraŭlino estas sola, la fianĉo estas ĉe la najbaro.

La familio.

La afabla avino estas kun la maljuna servistino kaj la junaj genepoj en la flora ĝardeno. Bela estas hodiaŭ la vetero kaj varma. La birdoj gaje flugas kaj kantas sur la grandaj arboj. Dum la avino legas, la malgrandaj knaboj kaj knabinoj kuras kontente sur la sablo kaj ludas kun la hundo kaj la kato. Nun venas la karaj gepatroj kun la parencoj, junaj kaj maljunaj : geavoj, onkloj, bofratinoj, kuzinoj kaj kuzoj. Ĉu tio ne estas bela societo, bela familio?

Gramatiko : §§ 5, 10, 11, 12, 13.

Sufiksoj : eto, ego, ano (§ 38).

VORTFARADO

Urbano, aveto, fratineto, beleta, buŝeto, buŝego, vilaĝano, ĝardeneto, grandega, belega, malbelega, patrineto, provincano, maneto, kapego, langeto, ungego, oreleto, orelego, rideti, ridegi, videti, piedeto, piedego.

EKZERCO

La membroj, kruroj kaj brakoj, de nia fileto estas mallongaj. — La provincano ofte parolas malrapide kaj tro laŭte. — La patrino iras kun sia filo kaj liaj filoj. — Mi kredas, ke hodiaŭ la vetero estas ne varma sed varmega. — La knabo havas nigrajn okulojn kaj ruĝajn harojn. — La filineto de la vilaĝano iras al sia avino; ŝi marŝas rapide kaj eĉ kuras.

La sentoj de l'homo (§ 16).

La homo havas kvin sentojn. Ĝi aŭdas per la oreloj, vidas per la okuloj, flaras per la nazo, gustumas per la buŝo kaj palpas per la fingroj de siaj manoj. Ni parolas per la lango, la lipoj, la dentoj kaj la laringo. Ni rimarkas, ke la homo havas du orelojn por aŭskulti kaj du okulojn por vidi, sed ĝi havas nur unu buŝon por paroli. Homo kiu ne vidas estas blinda, kiu ne aŭdas estas surda, kiu ne povas paroli estas muta. Tro multaj (aŭ : multe da) homoj estas surdaj aŭ blindaj; malfeliĉe tro malmultaj, ofte, estas mutaj!

Gramatiko : §§ 6, 16, 17, 18.
Sufiksoj : ajo, eco, ido (§ 38).

VORTFARADO

Bovido, novaĵo, verdaĵo, juneco, internaĵo, kokino, pureco, maljuneco, infaneco, infanaĵo, eksteraĵo, ĉirkaŭaĵo, frateco, malnovaĵo, vireco, saneco, blankaĵo, supraĵo, gajeco, trankvileco.

EKZERCO

Unu tago estas tricent sesdek kvinono de jaro. — Kioma horo estas nun? Estas la unua, — kvarono de la dua, — duono de la tria, — tri kvaronoj de la kvara, — dudek minutoj post la kvara (aŭ : de la kvina). — La trankvileco de tiu ĉi vilaĝo en somero estas tre agrabla. — Kian aĝon vi havas? Mi havas sep jarojn (aŭ : mi estas sepjara). — Kvardek ses kaj kvindek du faras (aŭ : estas) naŭdek ok.

La homa vivo kaj la sezonoj.

Oni povas kompari la homan vivon kun la kvar sezonoj de l'jaro. Se la agrabla printempo estas la aĝo de la gaja infaneco aŭ de la sana juneco, la bela kaj varma somero estas tiu de la vira fortikeco. En la trankvila aŭtuno ni vidas la tempon de matureco ankoraŭ forta, sed rapidege venas la maljuneco, vintro malgaja kaj malvarma de la vivo.

Ni povas ankaŭ kompari la vivon kun la tago : la mateno estas la infaneco, la tagmezo la matureco kaj la vespero la maljuneco : baldaŭ venas la nokto, eterna dormado.

De la naskiĝo al la morto, de la unua tago al la lasta, ne marŝas, sed kuras, eĉ flugas la homa vivo, kiu estas nur mallonga, febra sonĝo.

Gramatiko : §§ 19, 20^{a, b}, 21, 23, 24.

Sufiksoj : aro, ejo, ero (§ 38).

VORTFARADO

Ĉambraro, kuirejo, banejo, sablero, ŝtuparo, dormejo, monero, manĝejo, loĝejo, paren caro, necesejo, dentaro, ostaro, homaro, fajrero, hararo, grenejo, tualetejo.

EKZERCO

La pordo de la kelo estis ŝlosita de la servistino, kaj la kato ne povis eliri el la kelo hieraŭ vespere. — La fraŭlino eliris je la oka el la dormoĉambro kun la knabino; ili supreniris kaj trovis en la manĝoĉambro la familian patrinon gaje parolantan kun ŝia edzo. — Kies estas tiu dometo? Estas nia. — Mia bofrato havos en sia grandega salono multajn spegulegojn (aŭ : multe da spegulegoj).

La ava kampodomo.

La domo de niaj geavoj sur la kamparo estas nek kastelo nek dometo, sed oportuna domo multetaĝa. Ĝi tre bone estas dividita. Sur la teretaĝo ni trovas la salonon, la saloneton de nia avino kaj la manĝoĉambron. Oni supreniras per larĝa ŝtuparo al la supraj etaĝoj. Sur la unua etaĝo troviĝas ne nur tri dormoĉambroj kun tualetejoj sed ankaŭ la skriboĉambro de mia avo, en kies mezo staras granda skribotablo kun verda tapiŝo : maldekstre, inter la du fenestroj, la biblioteko havas sian tre oportunan lokon. Tiu etaĝo estas ĉirkaŭita per longa balkono. La dua etaĝo konsistas nur el dormoĉambroj por amikoj kun beleta meblaro. Sub la tegmento estas kvar ĉambretoj por la servistaro, apud la grenejo. Malsupre, proksime de la keloj, troviĝas vasta kuirejo. Ĉirkaŭ sia kampodomo nia avo havas grandan ĝardenon, kie mankas nek belaj floroj, nek densa arbareto, tre agrabla dum la somero.

Gramatiko : §§ 29, 30, 31, 32, 33.

Sufiksoj : estro, isto, ilo (§ 38).

VORTFARADO

Falĉilo, kudristino, kuiristino, kuirejestro, tranĉilo, balailo, prenilo, tenilo, skribisto, horlogisto, flugilo, tondilo, segilo, ĝardenisto, ĉambristino, urbestro, gladilo, provincestro, glitiloj, ŝovelilo, hakilo, ludilo.

EKZERCO

La manĝilaro konsistas el la kulero, la forko, la tranĉilo, la glaso kaj la diversaj teleroj : suptelero, plataj teleroj, teleretoj. — La kuiristino portis en la kuirejon sitelon plenan je karbo; poste ŝi balais per balailo kaj ŝovelis per ŝovelileto la karberojn kovrantajn la plankon en la antaŭĉambro. — La pingloj kaj kudriloj estis metitaj de la kudristino en skatoleton, kiu kuŝas sur la tablo.

LETERO

Laŭzano, la deksesan de junio 1901.

Estimata sinjoro,

Mia bofrato skribas al mi, ke vi havas bonegan serviston, kiun vi ne bezonas dum la somero. Ĉar miaflanke mi tre bezonas nun viron por anstataŭi mian kuiriston, kiu hieraŭ per hakilo aŭ tro akra segilo tranĉis al si unu fingron, mi estus tre feliĉa, se vi volus prunti al mi vian serviston, por ke li venu kun ni en nian kampodomon dum la monato Julio. Tie li devos porti matene frue unu sakon da karbo en la kuirejon aŭ segi kaj haki la necesan lignon; poste li balaos la korton antaŭ la domo kaj ŝovelos la malpuraĵojn kaj balaaĵojn. Post la tagmezo li lavos la grandajn kaldronojn kaj kaserolojn, dum la ĉambristino lavas la pladojn, telerojn, glasojn, forkojn, kulerojn kaj tranĉilojn. Vespere li ekbruligos la lampojn kaj kandelojn en la ĉambraro kaj la lanternon sur la korto, kaj estingos ilin nokte je la deknua. Mi deziras, ke li estu fortika kaj precipe tre lerta.

Mi esperas, estimata sinjoro, ke vi havos la afablecon skribi al mi tre baldaŭ pri tiu afero kaj mi petas vin, akcepti mian respektenan saluton.

Ludoviko N.

Gramatiko : §§ 8, 9.

Sufiksoj : ingo, ujo, ulo (§ 38).

VORTFARADO

Kandelingo, cigarujo, cigaringo, maljunulo, teujo, fingringo, malfeliĉulo, sukerojo, belulino, piedingo, avarulo, riĉulo, malriĉulo, monujo, Francujo (aŭ : Franclando), patrujo (aŭ : patrolando), piprujo, bombonujo.

EKZERCO

A. — La servistino diras, ke la supujo estas sur la tablo, ni do eniru, junulinoj kaj junuloj, en la manĝoĉambron, ni manĝu kaj trinku laŭ nia apetito. — Mia tranĉilo estus, mi kredas, pli akra ol la via, se ĝi estus tiel nova, kiel la via. — Tiu ĉi botelo da vino estas trinkita tiel rapide, ke mi ne povis kredi, ke ĝi estis trinkita nur de unu homo. — La filo de la meblisto havas la plej belan el la cigaringoj de la junuloj de sia vilaĝo.

LETERO

Tre amata patrino,

Jam de longe mi devis skribi al vi, sed la tagoj ĉiam estas mallongaj en tiu ĉi granda urbo Parizo, kaj la tempo mankas ofte por la multaj aferoj. Vi volus, ke mi diru letere al vi, kiel mi tie nutras min, bone aŭ malbone, sufiĉe aŭ malsufiĉe? Estu kontenta! mi manĝas kiel eble plej bone; ĉe la matenmanĝo mi trinkas unu tason da ĉokolado aŭ da lakto kun kafo, kaj mi manĝas du bulkojn kun butero, ĉe la tagmanĝo la servistino donas al mi fiŝon aŭ ovaĵon kun ŝinko kaj viandon kun legomoj; poste ni havas la fruktojn plej belajn aŭ kukojn bonegajn, ĉar mi tre amas ilin. La vespermanĝo diferencas de la tagmanĝo nur per tio, ke mi havas plie varmegan supon. Post miaj manĝoj, — en kiuj ne mankas vino aŭ biero, sed malfeliĉe bona akvo, — mi trinkas kafon en la kafejo plej proksima. Vi do vidas, patrineto mia, ke via filo sin nutras tre sufiĉe; kaj, nun, vi dormos, mi esperas, pli trankvile.

Kun multaj kisoj mi restas ĉiam, patrineto, la via filo, kiu vin amas kiel eble plej kore.

Paŭlo N.

En Parizo, la 26ta de jan. 1902.

Gramatiko : §§ 14, 15.

Sufiksoj : adi, igi, ĝi (§ 38).

VORTFARADO

Purigi, aŭdado, kuŝigi, riĉigi, riĉigi, parolado, pligrandigi, plibonigi, pliboniĝi, kontentigi, vekigi, junigi, juniĝi, plijuniĝi, plijuniĝi, maljuniĝi, plimaljuniĝi, devigi, glitado, fariĝi, dikiĝi, maldikiĝi, marŝadi.

EKZERCO

Vestu vin rapide kaj ne prenu tiun malbelan sed tiun ĉi novan ĉapelon! — Kiu el vi, junulinoj, iras kun mi en la magazenenon de novaĵoj? Ni ĉiuj irus volonte kun vi, sinjorino, se ni estus vestitaj, sed ĉar neniu el ni intencis eliri hodiaŭ, ni tute ne estas pretaj. — Mia patro devigas min purigi ĉiumatene miajn malpurajn ŝuojn. — Ni pagos ĉiun el tiuj silkaj kravatoj aparte. — Kiajn naztukojn vi volas aĉeti? Mi ilin prenos tiajn, kiaj ili estas.

LETERO

Tre kara kuzino,

Hieraŭ mi iris kun mia avino en la magazenenon de novaĵoj « Al la Malkareco ». Kia vastega bazaroj! Kiaj ĉarmaj objektoj en ĉiu angulo! Ion pli belan mi neniam vidis. Jen estas la silkaj jupoj, jen la veluraj manteloj, pli malproksimo kuŝas delikataj punktoj aŭ diverskoloraj ŝtofoj, rubandoj, tuko kaj kravatoj. Sur la unua etaĝo ni trovas la tolaĵojn: ĉemizojn, kolumojn, manumojn k. t. p. La ĉapelaro estas lokita pli alte kun la luksaj piedvestoj, la falsa juvelaro kaj la blankaj elefantostatoj. En la keletaĝo troviĝas ne bareloj da vino, sed kulreĵaj fornoj, domaj iloj ĉiuspecaj kaj ludiloj por infanoj. Vi trovas ĉion, nenio mankas en tiuj oportunaj berlinaj magazenoj. Malgraŭ tio mi preferas ankoraŭ la malgrandajn butikojn de nia provinca urbo kaj mi esperas, ke mi baldaŭ havos la plezuron, ilin viziti en via aminda kaj agrabla societo. Fartu bone! Amikaĵojn mi sendas al viaj gefratoj kaj al vi, karulino, multajn kisojn.

Via tutkore sindona kuzino.

Sofio N.

En Berlino, la unuan de marto 1902.

Gramatiko : §§ 27, 28.

Sufiksoj : ema, ebla, inda (§ 38).

VORTFARADO

Lernema, legebla, punebla, kalkulebla, laborema, indulgema, forgesema, forgesinda, neforgesebla, leginda, puninda, kalkulinda.

EKZERCO

Kiam venos via aminda fratino? Si ĵus venis tien ĉi. — Tiu ĉi lernanto estas diligenta kaj prudenta, sed ne sufiĉe laborema : liaj skribaĵoj ĉiam estas tiel malbone skribitaj, ke ili ne estas legeblaj de liaj instruistoj, kiuj ĉiutage, sed vane, lin punas. — Kiam mi ricevis vian leteron, mi skribis al via amiko, sed li ne ankoraŭ respondis. — Kial vi ne iros morgaŭ kun ni en teatron? Tial ke mi neniam iras tien.

LETERO

Stokholmo, en la kvina tago de marto 1902.

Vi opinias eble, mia kara Paŭlo, ke mi estas tre maldiligenta, tial ke ĝis nun, mi ne respondis vian amindan leteron de l'antaŭa jaro. Malfeliĉe via adreso de mi estis forgesita kaj mi ne povis trovi ĝin en la provinca adresaro. Hieraŭ, okaze, ia amiko, kiu ĵus venis Stokholmon kaj vin konas, parolis kun mi pri vi kaj donis al mi la necesan sciigon. Plezure mi aŭskultis lian rakontadon, ĉar mi sciigis tiel, ke vi ĉiam estas la junulo laborema, saĝa kaj prudenta, kun kiu mi dum preskaŭ du tutaj jaroj tiel multe laboradis, kiel eble estas. Ĉu vi memoras iafaj niajn ĉarmajn babiladojn post la vespermanĝo? Vi pli amis la versaĵojn de la nova verkistaro, mi preferis la librojn de la poetoj, kiuj vivis en la antikvaj tempoj. Cetere ĉie ni trovis se ne grandajn kaj laŭdindajn lecionojn, almenaŭ tiun amon al la beleco, kiu estas la afero plej grava ĉe la verkistoj. Tiu amo ankaŭ estas tio, kio nin unuigis ĉe nia unua kunveno. Mi tre esperas, ke mi povos baldaŭ viziti vin, kaj en tia agraba espero mi tutkore premas viajn manojn.

Via ĉiam sindonema amiko.

Henriko L.

Gramatiko : §§ 34, 35, 36.

Prefiksoj : dis, ek re (§ 37).

VORTFARADO

Dissendi, ekkanti, rediri, resendi, disĵeti, ekbruligi, disiri, disdoni (disdonaci), refari, ekridi, ekplori.

EKZERCO

Via onklino venu tuj, mi petas, ĉar mi bezonas paroli kun ŝi hodiaŭ. — Konvenas, ke la pastro elparolu korekte. — Diru al viaj lernantoj, ke ili reportu en la lernejon ĉiujn librojn, kiujn ni bezonas. — Se niaj donacoj estas tro belaj, mi demandas min, ĉu niaj amikoj ne rifuzos ilin. — Tuj kiam la fratino vidis sian fraton, ŝi ekplendis, ke li, anstataŭ skribi ĉiusemajne, nur malofte donis signon de vivo; sed li respondis, ke ŝi estas malprava.

DIALOGO

Sofio. — Ernesto. — Nikolao.

S. Bonan tagon, sinjoro, kiel vi fartas?

E. Tre bone, mi dankas (aŭ dankon), kaj vi, sinjorino?

S. Bone, mi neniam fartis pli bone ol de kelka tempo.

E. Kiu venas tie? Ĉu ne estas nia amiko Nikolao la instruisto?

S. Jes, estas li. Mi lasas vin. Fartu bone! (*Ŝi deiras*).

E. Bonvenon al vi, amiko. Kiel vi fartas nun? Ĉu via familio estas en bona farto?

N. Mia edzino ĉiam estas sana, sed unu el miaj infanoj havas mienon tre malbonan, ĝi ne havas plu apetiton kaj ĉiam plendas pri kapdoloroj.

E. Eble tio ĉi vonas nur el tro granda kresko. La kreskado tre lacigas la infanojn.

N. Tion ĉi vi diras por trankviligi min, sed ĉar vi mem estas patro, vi certe komprenas mian timon.

E. Sendube... Nun, adiaŭ. Faru mil amikaĵojn al via frato, je mia nomo. Salutu vian patron de mia parto kaj prezentu mian respektan submetiĝon al via edzino.

N. Certe, mi ĝin faros. De via flanko ne forgesu revoki min al la memoro de viaj gepatroj. Ĝis la revido!

Lad L. DE BEAUFONT.

Gramatiko : §§ 22. 25.

Afiksoj : ĉj, nj (§ 38).

VORTFARADO

Fulmotondro, pafarko, fervojo, akvofalo, duoninsulo, ĉielarko, bonodora, sunkuŝiĝo, sunleviĝo, tutmonda, malumo, rapidi, kreanto, kreinto, savanto, savinto, savonto.

Monteto, ventego, insulano, kreskaĵo, profundegaĵo, ebenaĵo, profundeco, leonido, anserido, insularo, vagonaro, glaciejo, herbejo, neĝero, universestro, parfumisto, blovilo, cigaredingo, ĉerizujo, drinkulo, drinkado, sekigi, sekigi, babilema, fluidigebla, dezirinda.

EKZERCO

Revidinte sian patrinon post longa malsano, la junulo estas ekkriinta (aŭ, pli bone : ekkriis), ke tiu vido lin resanigos. — Ne salutita (aŭ : salutite) de siaj amikinoj, la kuracistedzino estis elirinta el nia domo, kiam mi alvenis. — « Antaŭ ol skribi, vi estus devinta paroli kun ŝi pri tiu afero. » « Sed dube, patro, kaj efektive mi estis intencinta diri al ŝi ĉion buŝe, sed ĉar ŝi estis foririnta, mi necese skribis, por ke ŝi sciiĝu mian volon. »

DIALOGO

Sonjo (aŭ Sofnjo). — Erĉjo (aŭ Erneĉjo).

— Niĉjo (aŭ Nikolĉjo, Nikoĉjo, Nikĉjo).

E. Kian temperaturon vi preferas, Sonjo, la sekan aŭ la malsekan, la varmegan aŭ la glacian, unuvorte kian sezonon?

S. Senŝerce mi diros al via grafa Moŝto, ke el ĉiuj sezonoj de l'jaro mi preferas la printempon kaj la majan monaton. En majo la arboj malfermas siajn burĝonojn kaj kovras sin per folioj kaj floroj. Ĉiuj kreskaĵoj parfumas la aeron.

E. Kontraŭe mi preferas la dormadon de l'naturu, la vintron. Estas por mi plezuro, rigardi la kamparon kovritan per ĝia mantelo de brilega neĝo. Se la pluvo falas, mi restas hejme, sidante apud la fajro kaj fumante bonan cigaron aŭ bonegan pipon.

S. Kaj vi, Niĉjo? nenion vi diras : Kian tempon de jaro vi preferas?

N. Ho! mi havas guston tute diferencon de l'via. Dum la printempo oni scias neniam, ĉu oni devas preni la pluvombrelon aŭ la bastonon. Mi

preferas la aŭtunon. Dum la aŭtuno la temperaturo estas pli agrabla ol en la somero : la marŝo estas plezuro.

S. Vi estas prava, Niĉjo. Rimarku, ke se ni komparas la sezonojn kun la vivo de l'homo, ni trovos, ke la printempo respondas al la infaneco, la somero al la aĝo de l'pasioj; la aŭtuno figuras la maturecon en la vivo kaj la vintro la maljunecon.

L'au L. DE BEAUFONT.

L'Espero.

En la mondon venis nova sento,
Tra la mondo iras forta voko;
Perflugiloj de facila vento
Nun de loko flugu ĝi al loko!

Ne al glavo sangon soifanta
Ĝi la homan tiras familion :
Al la mond' eterne militanta
Ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l'espero
Kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
Per laboro de la Esperantoj.

L. ZAMENHOF.

Kanteto de Ofelio (Hamleto, IV).

Mia kara, mia belo
Estis brava juna Dano,
Portis plumojn sur ĉapelo
Kaj bastonon en la mano.

Vane estas la espero,
Li jam mortis ne revenas!
Lian kapon kovras tero
La piedojn ŝtono tenas.

Ĉemizeton oni metis
Sur karulon inter ploroj;
Sur la tombon oni ĵetis
Multon el la kampaj floroj.

Trad. L. ZAMENHOF.

VOCABULARIO

Aĉeti	<i>comprar</i>	bani	<i>bañar</i>
adiaŭ	<i>adiós</i>	barbo	<i>barba (pelo)</i>
adreso	<i>dirección</i>	barelo	<i>barril; tonel</i>
aero	<i>aire</i>	bastono	<i>bastón</i>
afabla	<i>amable</i>	bazaro	<i>bazar</i>
afero	<i>asunto</i>	bela	<i>hermoso; bello</i>
agrabla	<i>agradable</i>	bezoni	{ <i>necesitar; tener</i>
aĝo	<i>edad</i>		{ <i>necesidad de</i>
akcepti	<i>aceptar</i>	biblioteko	<i>biblioteca</i>
akra	<i>agudo, cortante</i>	biero	<i>cerveza</i>
akvo	<i>agua</i>	birdo	<i>pájaro; ave</i>
al	<i>á; hacia</i>	blanka	<i>blanco</i>
almenaŭ	{ <i>al menos; á lo</i>	blinda	<i>ciego</i>
	{ <i>menos</i>	blovi	<i>soplar</i>
alta	<i>alto (no la voz militar)</i>	bo-	<i>véase Gramática § 37</i>
ami	<i>amar</i>	bofrato	<i>cuñado</i>
amiko	<i>ámigo</i>	bombono	<i>bonbón</i>
aminda	<i>digno de ser amado</i>	botelo	<i>botella</i>
angulo	<i>ángulo; rincón</i>	bovo	<i>buey</i>
ankaŭ	<i>tambièn</i>	brako	<i>brazo</i>
ankoraŭ	<i>todavía; aun</i>	brava	<i>bravo</i>
ansero	<i>oca; ganso</i>	brili	<i>brillar; resplandecer</i>
anstataŭ	<i>en vez de</i>	bruli	<i>quemar</i>
antaŭ	<i>antes; delante</i>	brusto	<i>pecho</i>
antikva	<i>antiguo</i>	bulko	<i>panecillo</i>
aparte	<i>oparte</i>		{ <i>yema, brote de</i>
aparteni	<i>pertenecer</i>	burgono	{ <i>la planta; bo-</i>
apenaŭ	<i>apenas</i>		{ <i>tón sobre la</i>
apetito	<i>apetito</i>		{ <i>piel es akneo</i>
apud	<i>junto á; cerca de</i>	buŝo	<i>boca</i>
arbo	<i>árbol</i>	butero	<i>manteca de vaca</i>
arĝento	<i>plata</i>	butiko	<i>tienda</i>
arko	<i>arco (geometria)</i>	Cento	<i>centena</i>
aŭ	<i>o</i>	certa	<i>cierto</i>
aŭdi	<i>oír</i>	cigaredo	<i>cigarrillo</i>
aŭskulti	<i>escuchar</i>	cigaro	<i>cigarro</i>
aŭtuno	<i>otoño</i>	Ĉambro	<i>habitación</i>
avara	<i>avaro</i>	ĉapelo	<i>sombrero</i>
avo	<i>abuelo</i>	ĉar	<i>porque; puesto que</i>
Babili	<i>charlar</i>	ĉarma	<i>encantador</i>
balai	<i>barrer</i>	ĉe	<i>en, en casa de</i>
baldaŭ	<i>pronto</i>	ĉemizo	<i>camisa</i>
balkono	<i>balcón</i>	ĉerizo	<i>cereza</i>

ĉiam	<i>siempre</i>	edzo	<i>marido, esposo</i>
ĉielo	<i>cielo</i>	efektiva	<i>efectivo, real</i>
ĉirkaŭ	<i>alrededor de</i>	ek-	<i>v. gram. § 37</i>
ĉokolado	<i>chocolate</i>	ekbruligi	<i>encender</i>
	<i>(particula inte-</i>	ekkrii	<i>exclamare</i>
ĉu	<i>rrogativa, si</i>	ekster	<i>(en el exterior;</i>
	<i>(condicional</i>	ekzercaro	<i>fuera de</i>
	<i>dubitativa).</i>	ekzerco	<i>colección de</i>
Danki	<i>dar gracias</i>		<i>ejercicios</i>
dato	<i>fecha</i>		<i>ejercicio (gram.)</i>
de	<i>de</i>	el	<i>de; indica ex-</i>
dekstra	<i>derecho, -a, diestro, -a</i>	el	<i>tracción, idea</i>
delikata	<i>{ delicado (no de</i>		<i>de dentro á</i>
	<i>salud)</i>		<i>fuera</i>
demandi	<i>preguntar</i>	elefanto	<i>elefante</i>
densa	<i>denso; espeso</i>	eliri	<i>salir</i>
dento	<i>diente</i>	en	<i>(en; dentro;</i>
devi	<i>deber</i>	en	<i>idea de fuera</i>
deziri	<i>desear</i>	enui	<i>á dentro</i>
difekti	<i>{ deteriorar; es-</i>	esperi	<i>fastidiarse; mo-</i>
	<i>tropear</i>		<i>lestarse</i>
diferenci	<i>diferenciar</i>	esti	<i>esperar, tener</i>
dika	<i>grueso</i>	estimi	<i>esperanza</i>
diligenta	<i>diligente</i>	estingi	<i>ser</i>
Dio	<i>Dios</i>	etaĝo	<i>estimar</i>
diri	<i>decir</i>	eterna	<i>apagar; extinguir</i>
dis-	<i>v. gram. § 37</i>	Facila	<i>piso</i>
disĵeti	<i>{ esparcir; des-</i>	fajro	<i>eterno</i>
	<i>parramar</i>	falĉi	<i>fácil</i>
diversa	<i>vario : diverso</i>	faldi	<i>fuego</i>
dividi	<i>dividir</i>	fali	<i>guadañar</i>
do	<i>pues</i>	falsa	<i>plegar</i>
dolĉa	<i>dulce</i>	familio	<i>caer</i>
dolori	<i>causar dolor á</i>	fari	<i>falso</i>
domo	<i>casa</i>	fariĝi	<i>familia</i>
donaci	<i>regalar</i>		<i>hacer</i>
doni	<i>dar</i>		<i>{ pasar de un</i>
dormado	<i>sueño largo</i>		<i>estado ó ma-</i>
dormi	<i>dormir</i>		<i>nera de ser á</i>
dorso	<i>espalda; dorso</i>		<i>otro</i>
dramo	<i>drama</i>	farti	<i>{ estar de salud;</i>
drinki	<i>beber con exceso</i>	febzo	<i>pasar de id</i>
dubi	<i>dudar</i>	feliĉa	<i>fiebre</i>
dum	<i>mientras que</i>	fenestro	<i>feliz</i>
Ebena	<i>igual; liso; llano</i>	fermi	<i>ventana</i>
ebla	<i>posible</i>	fero	<i>cerrar (no con llave)</i>
eĉ	<i>así mismo, hasta</i>		<i>hierro</i>
	<i>(ponderativo)</i>		

fervoro	<i>fervor; celo</i>	haro	<i>cabello; pelo</i>
fianĉo	<i>novio; prometido</i>	haŭto	<i>piel</i>
figuri	<i>figurar</i>	havi	<i>tener</i>
filo	<i>hijo</i>	hejme	{ <i>la casa; el ho-</i>
fingro	<i>dedo</i>	helpi	{ <i>gar domestico</i>
fiso	<i>pez; pescado</i>	herbo	<i>ayudar</i>
flari	<i>oler; olfatear</i>	hierba	<i>yerba</i>
floro	<i>flor</i>	ayer	<i>ayer</i>
flugi	<i>volar</i>	ho!	<i>¡oh!</i>
fluida	<i>líquido</i>	hodiaŭ	<i>hoy</i>
fojo	<i>vez</i>	homo	<i>hombre (especie)</i>
folio	<i>hoja</i>	horloĝo	<i>reloj</i>
for	<i>fuera; lejos (interj.)</i>	horo	<i>hora</i>
forgesi	<i>olvidar</i>	humila	<i>humilde</i>
forko	<i>tenedor</i>	hundo	<i>perro</i>
forno	<i>horno</i>	Ilo	<i>instrumento</i>
forta	<i>fuerte</i>	inda	<i>digno de</i>
fortika	<i>robusto</i>	indulgi	<i>ser indulgente</i>
frato	<i>hermano</i>	infano	<i>niño</i>
fraŭlo	<i>soltero</i>	instrui	<i>enseñar; instruir</i>
frue	<i>temprano</i>	insulo	<i>isla</i>
frukto	<i>fruto</i>	intenci	{ <i>intentar; tener</i>
frunto	<i>frente</i>	inter	{ <i>intención de</i>
fulmo	<i>relámpago</i>	interne	<i>entre</i>
fumi	<i>fumar</i>	interne	<i>en el interior; dentro</i>
Gaja	<i>alegre</i>	iri	<i>ir</i>
ge-	<i>v. gram. § 37</i>	Jam	<i>ya</i>
gefratoj	<i>hermano y hermana</i>	ĵaro	<i>año</i>
genuo	<i>rodilla</i>	je	<i>preposición general</i>
glacio	<i>hielo</i>	jen	<i>he aquí</i>
gladi	<i>planchar</i>	jes	<i>si</i>
glaso	<i>vaso</i>	juĝi	<i>juzgar</i>
glavo	<i>espada</i>	ĵuna	<i>joven</i>
gliti	<i>resbalar</i>	ĵupo	<i>faldas</i>
grafo	<i>conde</i>	ĵuvelo	<i>joya</i>
granda	<i>grande</i>	Ĵaŭdo	<i>jueves</i>
grava	<i>importante</i>	ĵeti	<i>arrojar; tirar</i>
greno	<i>trigo</i>	ĵus	<i>ha poco; acabar de</i>
gusto	<i>gusto</i>	Kafo	<i>café</i>
gustumi	<i>gustar, saborear</i>	kaj	<i>y</i>
Gardeno	<i>jardín</i>	kajero	<i>cuaderno</i>
ĝis	<i>hasta</i>	kaldrono	<i>caldera</i>
Hajlo	<i>granizo</i>	kalkuli	<i>contar (nonarrar)</i>
haki	<i>hender con hacha</i>	kameno	<i>chimenea</i>
hakilo	<i>hacha</i>	kampo	<i>campo</i>
halti	<i>pararse</i>	kandelo	<i>buja</i>
harmonio	<i>harmonia</i>	kanti	<i>cantar</i>

kapabla	<i>capaz</i>	kosti	<i>costar</i>
kapo	<i>cabeza</i>	kovri	<i>cubrir</i>
kara	<i>caro, querido</i>	krajono	<i>lápiz</i>
karbo	<i>carbón</i>	kravato	<i>corbata</i>
kaserolo	<i>cacerola; cazuela</i>	kredi	<i>créer</i>
kastelo	<i>castillo</i>	krei	<i>crear</i>
kaŝi	<i>esconder, ocultar</i>	kreski	<i>crecer</i>
kato	<i>gato</i>	krii	<i>gritar</i>
ke	<i>que</i>	kruro	<i>pierna</i>
kelo	<i>sótano</i>	k.t.p.(kajtiel plu) etcétera	
kesto	<i>caja</i>	kudri	<i>coser</i>
kia	<i>cual</i>	kuiiri	<i>cocer</i>
kial	<i>por qué?</i>	kuko	<i>torta, pastel</i>
kiam	<i>cuando</i>	kulero	<i>cuchara</i>
kie	<i>en donde; donde</i>	kun	<i>con</i>
kiel	<i>como</i>	kuraci	<i>curar enfermedades</i>
kies	<i>{ de quien; cuyo,</i>	kuracisto	<i>médico</i>
kió	<i>{ -a</i>	kuri	<i>correr</i>
kiom	<i>que (cosa)</i>	kurteno	<i>cortina</i>
kiso	<i>cuanto</i>	kuseno	<i>almohada</i>
kiu	<i>beso</i>	kuŝi	<i>{ estar acostado,</i>
klara	<i>quien, que, cual</i>	kuŝiĝi	<i>{ tendido-</i>
knabo	<i>claro</i>	kuzo	<i>acostarse</i>
koko	<i>muchacho</i>	Labori	<i>primero</i>
kolekti	<i>gallo</i>	laca	<i>trabajar</i>
koleri	<i>coleccionar; reunir</i>	lako	<i>cansado</i>
kolo	<i>{ encolerizarse;</i>	lampo	<i>leche</i>
koloro	<i>{ incomodarse</i>	lando	<i>lámpara</i>
kolumo	<i>cuello</i>	lango	<i>pais</i>
kombi	<i>color</i>	lanterno	<i>lengua(órgano)</i>
kompari	<i>collar, cuello</i>	larĝa	<i>farol, linterna</i>
kompreni	<i>{ de camisa</i>	laringo	<i>ancho</i>
konfesi	<i>peinar</i>	lasi	<i>laringe</i>
koni	<i>comparar</i>	lasta	<i>dejar</i>
konsisti (el)	<i>{ comprender;</i>	laŭ	<i>último</i>
kontenta	<i>{ entender</i>	laŭdi	<i>según</i>
kontraŭ	<i>confesar</i>	laŭte	<i>alabar</i>
konveni	<i>conocer</i>	lavi	<i>en voz alta</i>
korekti	<i>{ consistir en;</i>	leciono	<i>lavar</i>
koro	<i>{ componerse de</i>	legado	<i>lección</i>
korpo	<i>contento</i>	legi	<i>lectura</i>
korto	<i>contra</i>	legomo	<i>leer</i>
	<i>convenir</i>	leono	<i>legumbre</i>
	<i>corregir</i>	lerni	<i>león</i>
	<i>corazón</i>	lerta	<i>aprender; estudiar</i>
	<i>cuerpo</i>	letero	<i>hábil; listo</i>
	<i>corte, patio</i>		<i>carta</i>

levi	levantar; alzar	Mošto	titulo de cortesia
libro	libro	movi	mover
ligno	leña; madera	multe	mucho
lingvo	lengua (lenguaje)	muŝo	mosca
lipo	labio	muta	mudo
litero	letra del alfabeto	Naĝi	nadar
lito	cama; lecho	najbaro	vecino
logi	atraer, cebar	naski	dar á luz; parir
loĝi	residir; habitar	naskiĝo	nacimiento
loko	sitio; puesto	naturu	naturaleza
longa	largo	nazo	nariz
ludi	{ jugar; tocar	ne	no
	{ instrumentos	necesa	necesario
lukso	lujo	neĝo	nieve
lumi	lucir	nek... nek	ni... ni
luno	luna (la)	nepo	nieto
Magazeno	almacén	nevo	sobrino
mal	v. gram. § 37	nigra	negro
malavara	generoso; dadivoso	nokto	noche
malgraŭ	{ á pesar de; no	nombro	{ número (no ci-
	{ obstante		{ fra, ni de pe-
	{ comer (sentido		{ riódico)
	{ general)	nomo	nombre
manĝi	faltar	nova	nuevo
manki	mano	nun	ahora
mano	mano	nur	solamente; no más que
mantelo	manto; capa	nutri	nutrir
maro	mar	Obei	obedecer
marŝi	andar, marchar	objekto	objeto
mateno	mañana	odori	exhalar olor
matura	maduro	ofendi	ofender
meblo	mueble	ofte	á menudo
mem	mismo	okaze	{ accidental-
membro	miembro		{ mente; ca-
memori	acordarse		{ sualmente
meti	poner; colocar	okulo	ojo
mezo	medio	oleo	accite
mieno	semblante	ombrello	quitasol, paraguas
militi	guerrcar	oni	se
minuto	minuto	onklo	tio
monato	mes	opinii	opinar, pensar
mondo	mundo	oportuna	cómodo, -a
mono	dinero	ordo	orden
monto	monte; montaña	ordoni	ordenar
	{ mañana (dia	orelo	oreja
	{ siguiente al de	osto	hueso
morgaŭ	{ hoy)	ovo	huevo
morti	morir		

Paco	<i>paz</i>	prava	<i>que tiene razón</i>
pafi	<i>disparar (arma)</i>	precipe	<i>sobre todo</i>
pagi	<i>pagar</i>	preferi	<i>preferir</i>
paĝo	<i>página</i>	preĝi	<i>orar, rezar</i>
palpi	<i>palpar, tocar</i>	premi	<i>presurar</i>
pano	<i>pan</i>	preni	<i>tomar</i>
papero	<i>papel</i>	preskaŭ	<i>casi</i>
pardoni	<i>perdonar</i>	preta	{ <i>pronto, dis-</i>
parenco	<i>pariente</i>	prezenti	{ <i>puesto, listo</i>
parfumo	<i>perfume</i>	prezenti	<i>ofrecer, presentar</i>
parkere	<i>de memoria</i>	pri	<i>sobre (atento á)</i>
paroli	<i>hablar</i>	printempo	<i>primavera</i>
parto	<i>parte</i>	pro	<i>por (á causa de)</i>
pasio	<i>pasión</i>	profunda	<i>profundo, -a</i>
pastro	<i>sacerdote</i>	proksima	<i>próximo, -a</i>
patro	<i>padre</i>	promesi	<i>prometer</i>
pensi	<i>pensar</i>	provi	<i>probar</i>
per	<i>por (medio de), con</i>	provinco	<i>provincia</i>
perdi	<i>perder</i>	prudenta	<i>prudente</i>
permesi	<i>permitir</i>	prunti	<i>prestar</i>
peti	<i>pedir, rogar</i>	puni	<i>castigar</i>
piedo	<i>pie</i>	punkto	<i>punto</i>
pinglo	<i>alfiler</i>	punto	<i>puntilla, encaje</i>
pipo	<i>pipa</i>	pupo	<i>muñeca (juguete)</i>
pipro	<i>pimienta</i>	pura	<i>limpio, -a</i>
plaĉi	<i>placer (satisfacer)</i>	Radiko	<i>raiz</i>
plado	<i>plato llano</i>	rakonti	<i>contar, narrar</i>
planko	<i>suelo</i>	rapida	<i>rápido, -a</i>
plata	<i>plano, -a</i>	re-	<i>v. gram. § 37</i>
plej	<i>el más</i>	rekompensi	{ <i>premiar, re-</i>
plena	<i>lleno, -a</i>	rekompensi	{ <i>compensar</i>
plendi	<i>quejarse, lamentarse</i>	rekta	<i>recto, -a</i>
plezuro	<i>placer</i>	renversi	{ <i>volear, voltear,</i>
pli	<i>más</i>	renversi	{ <i>volver</i>
plori	<i>llorar</i>	respekto	<i>respeto</i>
plu	<i>más, ya, mas alli</i>	respondi	<i>responder</i>
plumo	<i>pluma</i>	resti	<i>quedar, permanecer</i>
pluvo	<i>lluvia</i>	ricevi	<i>recibir, obtener</i>
po	<i>á razon de</i>	riĉa	<i>rico, -a</i>
poeto	<i>poeta</i>	ridi	<i>reir</i>
popolo	<i>pueblo</i>	rifuzi	<i>rehusar</i>
por	<i>para</i>	rigardi	<i>mirar</i>
pordo	<i>puerta</i>	rimarki	<i>anotar, reparar</i>
porti	<i>llevar</i>	ripeti	<i>repetir</i>
post	<i>después</i>	rivero	<i>rio</i>
poŝto	<i>la posta, correo</i>	rozo	<i>rosa</i>
povi	<i>poder</i>	rubando	<i>cinta</i>

ruĝa	rojo, -a	sub	bajo
Sablo	arena	subita	subito, -a
saĝo	razón	subskribo	firma
sako	saco	suliĉa	suficiente
salo	sal	sukero	azúcar
salono	salón	suno	sol
saluti	saludar	super	sobre (sin tocar)
sana	sano, -a	supo	sopa
sango	sangre	supre	encima
sankta	santo, -a	supreniri	subir
sata	saciado, harto, -a	sur	sobre (tocando)
savi	salvar	surda	sordo, -a
scii	saber	Ŝajni	parecer
se	si	ŝerci	chancear
sed	pero, sino	ŝinko	jamón
segi	segar, serrar	ŝipo	barco, buque
seĝo	silla	ŝlosi	cerrar con llave
seka	seco, -a	ŝoveli	elevant con pala
sekso	sexo	ŝranko	armario
sekvi	seguir	ŝraŭbi	atornillar
semajno	semana	ŝtofo	tela, materi
sen	sin	ŝtono	pedra
senco	sentido	ŝtrumpo	media (vestido)
sendi	enviar	ŝtupo	escalón, peldaño
senŝerce	de veras, sin chanza	ŝuo	zapato
sent	sentir	Tablo	mesa
servi	servir	tagmezo	mediodia
severa	severo, -a	tago	dia
sezono	estación (del año)	takto	compás (música)
sidi	estar sentado	lamen	no obstante
signo	signo, señal	tapiŝo	tapete
ŝilenti	callarse	tas	taza
ŝilko	seda	t. e. (tio estas)	esto es
ŝinĵoro	señor	teatro	teatro
ŝitelo	botijo, garrafa	tegmento	tejado
ŝkatolo	caja	telero	plato
ŝkribi	escribir	temperaturo	temperatura
ŝocieto	sociedad	tempo	tiempo
ŝoifi	tener sed	teni	tener
ŝomero	verano, estio	terni	estornudar
ŝonĝo	sueño (soñar)	teo	tè
ŝorto	suerte, fortuna	tero	tierra
ŝovaĝa	salvage, silvestre	tia	tal
ŝpeco	especie	tial	por eso
ŝpegulo	espejo	tiam	entonces
ŝtari	estar en piè	tie	ahí, allí
ŝtrato	calle	tiel	así

timi	<i>temer</i>	vento	<i>viento</i>
tio	<i>eso, aquello</i>	ventro	<i>vientre, abdomen</i>
tiom	<i>tanto</i>	verda	<i>verde</i>
tiri	<i>tirar</i>	verki	{ <i>escribir obras literarias, musicales</i>
tiu ĉi	<i>este</i>		
tolo	<i>lienzo</i>	vero	<i>verdad</i>
tombo	<i>tumba</i>	verso	<i>verso</i>
tondi	<i>esquilar</i>	vespero	<i>tarde (parte del día)</i>
tondri	<i>tronar</i>	vesti	<i>vestir</i>
traduki	<i>traducir</i>	vesto	<i>vestido, traje</i>
tranĉi	<i>cortar</i>	vetero	<i>tiempo (que hace)</i>
trankvila	<i>tranquilo, -a</i>	veturi	<i>ir (en carruaje)</i>
tre	<i>muy</i>	viando	<i>carne</i>
trinki	<i>beber</i>	vidi	<i>ver</i>
tro	<i>demasiado</i>	vilaĝo	<i>villa, aldea</i>
trovi	<i>encontrar</i>	vinbero	<i>uva</i>
troviĝi	<i>encontrarse</i>	vino	<i>vino</i>
tualeto	<i>adorno en la persona</i>	vinthro	<i>invierno</i>
tuj	<i>enseguida</i>	viro	<i>varón</i>
tuko	<i>moquero (pañuelo)</i>	vitro	<i>vidrio</i>
tute	<i>totalmente, enteramente</i>	vivi	<i>vivir</i>
Ungo	<i>uña</i>	vizaĝo	<i>cara; rostro</i>
universo	<i>universo</i>	viziti	<i>visitar</i>
urbo	<i>ciudad</i>	voĉo	<i>voz</i>
utila	<i>útil</i>	vojo	<i>camino, ruta</i>
uzi	<i>usar</i>	voki	<i>llamar</i>
Vagono	<i>vagón</i>	voli	<i>querer</i>
vana	<i>vano-, a</i>	vortfarado	{ <i>formación de palabras</i>
varma	<i>caloroso, -a</i>	vorto	{ <i>voz, palabra, dicción</i>
yasta	<i>vasto, -a</i>		
vazo	<i>vaso, receptáculo</i>	vundi	<i>herir</i>
veki	<i>despertar</i>	Zorgi	<i>cuidar</i>
veluro	<i>terciopelo</i>	zumi	<i>zumbar</i>
vendi	<i>vender</i>		
veni	<i>venir</i>		

MONATOJ, TAGOJ: Januaro, februaro, marto, aprilo, majo, junio, julio, aŭgusto, septembro, oktobro, novembro, decembro. — Lundo, mardo, merkredo, ĵaŭdo, vendredo, sabato, dimanĉo.

POPOLOJ, LANDOJ: Anglo, Aŭstro, Belgo, Bulgaro, Dano, Fino, Franco, Germano, Hispano, Hungaro, Italo, Norvego, Portugalgo, Ruso, Svedo, Turko. — Afriko, Ameriko, Azio, Aŭstralio, Eŭropo, Anglollando *aŭ* Anglujo k. t. p.

Verkaro de D^{ro} L. L. ZAMENHOF

Fundamentaj verkoj.

- Fundamento de Esperanto.** (Antaŭparolo, Gramatiko, Ekzercoj, Universala Vortaro), eldono kvinlingva.
Unu volumo in-16 (bindita) . . . Fr. 3 (broŝurita) . . . Fr. 2 •
- Lingvaj Respondoj.** aperintaj en « La Revuo ».
Unu volumo in-8, 32-paĝa. » 75
- Fundamenta Krestomatio.** (Ekzercoj, Fabeloj kaj Anekdotoj; Artikoloj pri Esperanto, Poesioj).
Unu volumo in-16, 400-paĝa (bindita). Fr. 4 (broŝurita). Fr. 3 50

Literaturo (tradukoj el diversaj aŭtoroj).

- Georgo Dandin.** komedio en tri aktoj de MOLIERE.
Unu volumo in-8, 51-paĝa. 1 20
- Hamleto.** tragedio en kvin aktoj de SHAKESPEARE.
Unu volumo in-16, 170-paĝa. 2 »
- Ifigenio en Taŭrido,** dramo en kvin aktoj de GETHE.
Unu volumo in-8, 108-paĝa 2 »
- Proverbaro Esperanta,** laŭ la verko « Frazeologio rusa-pola-franca-germana », de M. F. ZAMENHOF, (1232 proverboj).
Unu volumo in-8, 82-paĝa. 1 80
- La Rabistoj,** dramo en kvin aktoj de SCHILLER.
Unu volumo in-8, 144-paĝa 2 »
- La Revizoro,** komedio en kvin aktoj de N. V. GOGOL.
Unu volumo in-8, 100-paĝa 1 50
- La Virineto de Maro,** fabelo de ANDERSEN, kun ilustraĵoj de H. M. BRODIE. (Elirita el la Fundamenta Krestomatio.)
Unu volumo in-8, 42-paĝa. 1 50
- Marta,** rakonto de ELIZA ORZESZKO.
Unu volumo in-8, 237-paĝa. 3 50

Tradukoj el la Biblio.

- Genezo,** unua libro el « LA PENTATEŬKO ».
Unu volumo in-8, 122-paĝa 2 »
- Eliro,** dua libro el « LA PENTATEŬKO ».
Unu volumo in-8, 99-paĝa. 2 »
- Levidoj,** tria libro el « LA PENTATEŬKO ».
Unu volumo in-8, 71-paĝa. 2 »
- La Psalmaro,** dua libro el la « Poetika Libraro ».
Unu volumo in-8, 165-paĝa 2 50
- La Sentencoj de Salomono,** tria libro el la « Poetika Libraro ».
Unu volumo in-8, 60-paĝa. 1 50
- La Predikanto,** kvara libro el la « Poetika Libraro ».
Unu volumo in-8, 28-paĝa. 1 75

CEFAJ

NURESPERANTAJ GAZETOJ

La Revuo *Senutile estas paroli pri la utileco de la Esperanta literaturo por la rapida kaj regula disvolvigo kaj divastigo de nia lingvo.*

Por helpi tiun floradon, estis necese, ke ekzistu tute pure literatura gazeto donanta neeldonitajn verkojn de la plej bonaj jam multaj pure esperantaj aŭtoroj, kaj koniganta plie, la plej belajn literaturajn ĉefverkojn de ĉiuj landoj, tradukitajn esperanten, de plej fidindaj kaj lertaj esperantistaj verkistoj de la lando mem.

Tia gazeto ekzistas. Tio estas « La Revuo », fondita kaj direktata de la jaro 1906, de CARLO BOURLET, Profesoro ĉe la « Conservatoire National des Arts et Mèliers de Paris » kaj Prezidanto de la « Pariza Esperantista Grupo ».

Krom ĝia nepra utileco, kiun provas ĝia sukceso « La Revuo » havas altvaloran privilegion. Efektive, ĝi estas la sola, kiu enalkulas en sia efektiva Redaktorado, nian amatan de ĉiuj Majstron D^{ro} L. L. Zamenhof, kiu, ĉiumonate, konstante, aperigas en ĝi multsatatan artikolon.

Tial, « La Revuo » estas nun la plej legata kaj ŝatata revuo el la nuresperanta gazetaro, kaj kalkulas abonantojn, eĉ en la landoj la plej malproksimaj.

Grandformate kaj luksege eldonita ĝi entenas almenaŭ, 48 blankajn paĝojn da literatura teksto, kaj plie 16 ruzkolorajn paĝojn sur kiuj estas interesege felietono pri la movado esperanta, anoncoj, reklamoj, k. t. p.

La jara abonkosto estas en Francujo Fr. 6, kaj en la aliaj landoj Fr. 7. Numeroj aĉeteblaj : po Fr. 0,50 ĉe ĉiuj libristoj.

Specimenon senpage, oni petu al la Fermo Hachette & K^o, Paris.

Scienca Gazeto *Se « La Revuo » celas konigi la ĉiulandajn literaturojn kaj la plej famajn literaturistojn, « Scienca Gazeto » celas konigi la plej gravajn kaj novajn eltrovaĵojn kaj elpensajojn de la homa spirito. Ĝi, estas tre interesa vulgarigilo por la scienca kaj industria progreso. Ĝi povas esti komprenata de ĉiuj : eĉ de neleknikistoj kaj ne scienculoj. Verkita simple, klare, la novaj adeptoĵ ankau legos ĝin facile.*

« Scienca Gazeto » estas la oficiala organo de la potenca « Internacia Scienca Esperantista Asocio », kiu enalkulas en sia Patronaro multajn el la plej famaj sciencistoj el ĉiuj nacioj kaj fakoj. Tio provas la favoron kun kiu ĝi estas taksata eĉ de altranguloj.

La Esperantistoj do devas esti dankaj al ĝia Direktoro-Fondisto, S^{to} VERAX, verkinto de multaj sciencaj kaj teknikaj verkoj, ke li kreis tiun utilegan revuon. Dank' al ĝi la Esperantistoj povas fieri pri sia lingvo, tiu tiel montras ĝian taŭgecon tiom por la literaturaj verkoj, kiom por la precizaj sciencoj.

La jara abono de « Scienca Gazeto » kostas Fr. 7,50. Ĉiu abono komenciĝas la 1 de Januaro. Apartaj numeroj kostas Fr. 0,75.

Senpagan specimenon petu rekte al la Fermo Hachette & K^o.